

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

25. Quibus modis, ut frequentius peccari contingit circa baptismum
infantum tempore pestis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

bet fieri nouo: In casu vero de quo nunca-
gimus, erit indifferens, si nouū haberī non
possit: Sic enim in concilio Lugdunensi le-
gimus (a). Si quis de alio chris̄mare, quam de il-
lo nouo, quod proprij Episcopi largitione vel conces-
sione acceperit baptizare, nisi p̄eoccupate morte.
tentauerit, pro temeritatis ausū ipse in se suæ dam-
nationis protulisse sententiam manifestatur. Hic
enim exp̄esse casus pr̄sens excipitur.

a Refertur
de consecrat.
dist 4. c. Si
quis de alio.

Q V A E S T I O X X V.

Quibus modis, ut frequētius peccari contingit cir-
ca baptismum infantū tempore pestis.

Quæstionis explicatio.

Hæc quæstio postremo loco mouetur
ut sumatim ob oculos ponamus pec-
cata, quæ contingūt vel contingere p̄nt cir-
ca administrationē baptismi tēpore pestis:
Possunt vero ad tria capita reuocari, sicuti
etiam omnes quæstiones ad illa eadem re-
uocamus: ducunt enim originē vel ex par-
te ministrantiū, vel ex parte suscipientium,
vel ex parte modi ministrandi ipsum bap-
tismi sacramentū.

Responsio.

In primis peccat pastor qui non ministrat,
vel et-

206 DE NECES. ET MOD. MINIST.
vel etiam negat esse ministrandum baptis-
mum parvulis peste infectis.

2. Obstetrices, quae vel negligunt bapti-
zare prolem quam vident de vita periclitati-
ri, vel quae nesciunt formam baptismi, vel
ignorant, quomodo & quando illam reci-
tare debeant, vel quae monitae illam nolunt
discere.

3. Peccat pater & mater, qui reliquis de-
ficientibus, cum possint & sciant baptizare
puerum suum in huiusmodi casu non bap-
tizant.

4. Item, qui nescientes baptizare, non
procurant aliquem qui sciatur, vel etiam de-
ficientibus catholicis, hereticum siue que-
cunque alium ab Ecclesia praecisum, etiam
oblata pro baptismo obtinendo pecunia,
si aliter baptismus haberi non possit.

5. Pastor qui non inquirit de baptizan-
dis, & rogatus baptizare non baptizat.

6. Et qui negligit baptizare pueros, qui
retinentur adhuc pro toto vel patre in utero
matris, cum illos baptizare possint.

7. Et qui baptizare negligit vel non vult
quia infantis sexum non potest discernere.

8. Et ille qui non baptizat, veritus ne-
qua puerum occidat, aut illius mortem ac-
celeret, cum sine notabili laesione baptiza-
re possit.

8. Et

9. Et qui pluribus baptismis petentibus puerum sanum cum solemnitate baptizat, & peste infectos negligit vel postponit, cum periculo mortis temporariae & aeternae.

10. Et qui baptizat in materia dubia putain iure carnium, in lixiuio, in cereuisia, in sputo, & similibus, cum possit habere certam.

11. Et qui baptizant in nomine Dei tantum, vel Christi, vel Ss. Trinitatis, non exprimendo distincta nomina diuersarum personarum, Patris & Filii & Spiritus sancti.

12. Et qui infantem animam agentem baptizat ter aspergendo, dicendo ad primam aspersione: *Baptizo te in nomine Dei patris,* ad secundam, & *Fili⁹,* ad tertiam, & *Spiritus sancti*, cum possit unica aspersione baptizare, & totam formam eodem tempore simul recitare.

13. Et qui ex ostio domus vel fenestra leviter aspergit puerum aqua, cum recitatione debitæ formæ, cum possit illū certe debite aspergere.

14. Et qui per se verba sacramentalia pronunciat, & per alium puerum aqua aspergit.

15. Et qui peste infectum baptizat sine signo crucis, cum facile adhibere possit.

16. Et

16. Et qui baptizat in aqua non consecrata, cum possit habere consecratam.

Postremo. Qui baptizat sine chrismate, cum possit absq; magno periculo illud adhibere. Rationes harum omnium assertionum facile cuius erit colligere ex praecedentium quæstionum resolutionibus.

Estdè semper peccatum mortale, omittere vel male ministrare sacramentum baptismi?

R. Ordinarie esse mortale: vel enim reducitur ad peccatum homicidii, vel sacrilegii, quæ genere suo mortalia sunt, quamvis peccatum contra illius ceremonias possit fieri veniale, propter paruitatem materiæ, ut fere sit in omni genere peccatorum: vel nullū in necessitate.

Et hæc satis de secundo capite.

C A P.